

6

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„Veleb, duše má, Hospodina
a nezapomeň na žádné z jeho dobrodiní!“*

Ž 103

Úvodní slovo

K čemu jsou nám vlastně výročí? Odpověď zní: Jak která! V případě výročí, které se chystáme oslavit na začátku března tohoto roku, totiž 650 let od posvěcení našeho kostela, vidím užitek hned několikery.

Tak předně máme důvod k úctě i k hrdosti. V historii kostela leží nejedno období, kdy bylo všemi prostředky usilováno, aby zde už vůbec nestál. Naši předchůdci neváhali mnohokrát položit za tuto svatyni i vlastní život. Díky Bohu i těmto obětem je zde kostel dodnes a slouží. A kde je konec těm, kteří ho už už srovnávali se zemí?

Dále bychom měli mít o něco blíž k pokoře a skromnosti. Tváří v tvář této slavné 650 let trvající historii si totiž jen velký naiva může myslet, že zrovna on je tím středobodem, kolem kterého se otáčí svět. Naše doba a naše životy nejsou vrcholem dějin, jen jejich malou a snad i smysluplnou součástí.

A konečně a hlavně: Máme dost dobrý důvod k důvěře v Boží prozřetelnost. Právě tam, kde člověk Boha ctí a chválí, se nachází i záruka trvání. Tváří v tvář všem bolestem a zmatkům našeho času máme stále kam přijít, abychom znovu našli odvahu a naději.

Milí farníci i nefarníci! Vysvěcení kostela Zvěstování Panny Marie a svatého Tomáše apoštola v roce 1356 se odehrálo, podle dobových svědectví, za účasti velkého shromáždění lidu, v němž nechyběla ani sama hlava tehdejší „sjednocené Evropy“ – císař Karel IV. K oslavě 650. výročí posvěcení kostela vám účast takové celebrity slíbit nemohu – ale nepochybuji o tom, že i tak naše slavnost bude v Božích rukách dobrým a účinným nástrojem našeho požehnání.

V tomto čísle Tomáška najdete podrobný program všech akcí konaných v rámci našich oslav. Všechny vás co nejrdečněji zvu a prosím, abyste toto pozvání tlumočili jménem mým i celé farnosti všem, kteří s námi budou chtít sdílet naši radost!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **Výročí posvěcení našeho kostela** se bude věnovat ve svém pravidelném pořadu v Českém rozhlase také paní PhDr. Milena Flodrová, dnes už legendární brněnská historička a (jak jistě mnozí víte) zasvěcená a okouzující popularizátorka historie našeho města. Pořad se bude vysílat v neděli 12. března 2006 v 11 hodin na brněnském okruhu Českého rozhlasu.

• **Příprava na 1. svaté přijímání** bude zahájena se začátkem doby postní. K přípravě mohou být přihlášeny děti, které navštěvují 2. či vyšší třídu ZŠ a mají absolvován alespoň jeden rok vyučování náboženství ve škole či tomu odpovídající katecheze. Přihlášky se podávají buď v kostele v sakristii, nebo na faře v úředních hodinách (PO 9–11, ST 9–11 a 15–17 hodin) až do středy 8. března 2006 včetně.

Příprava bude zahájena setkáním **rodičů přihlášených dětí** ve středu 8. března 2006 v 16.00 hodin na faře na Lidické 6. Katecheze pro děti pak začnou od 22. března 2006 a budou bývat vždy ve středu v 16.15 hodin rovněž na faře. Ostatní podrobnosti budou sděleny rodičům na informativní schůzce.

• V sobotu 25. února 2006 bude v italské Bologni zahájen **beatifikační proces P. Tomáše Týna OP**. Tento dominikánský kněz se narodil v roce 1950 v Brně. V den svého kněžského svěcení v Římě 29. 6. 1975 nabídl Bohu svůj život jako smírnou oběť za svobodu církve v Československu. Koncem roku 1989 u něj propukla zhoubná nemoc, zemřel 1. 1. 1990 v Německu.

Pokud vás zajímá, proč se tato informace objevila na stránkách našeho časopisu, odpověď je tato: Tomáš Týn jako chlapec (ještě než celá rodina v roce 1968 emigrovala) chodil ministrovat do našeho kostela a ještě žijí lidé, kteří si na něj dobře vzpomínají.

K tématu se ještě vrátíme v příštím čísle Tomáška.

Rekonstrukce sakristie

Zpráva o stavu a průběhu prací

V první polovině února byly dokončeny veškeré stavební práce, výmalba a zapojení všech elektrických zařízení (osvětlení, kama, ventilace). V týdnu od 20. do 24. února pak bylo prováděno přenesení centrály pro ozvučení kostela, aktivace systému elektronické ochrany, revize sociálních zařízení a jejich ventilace a dokončení přesklení nových oken a kompletace jejich kování. V závěru týdne byly opraveny nalezené závady na omítkách, dlažbě a výmalbě a konečně došlo i na úklidové práce uvnitř sakristií i na prostranství před bočním vchodem.

V nadcházejícím týdnu pak už budou provedeny veškeré truhlářské práce – stavba nové stěny ke kněžské sakristii, osazení zárubní a nových dveří do zádveří bočního vchodu, na záchody a protipožárních dveří k 1. patru a repase dveří do ministrantské sakristie. Termín pro ukončení všech těchto prací byl závazně přislíben na pátek 3. února 2006.

Po neděli 5. 3. 2006 tedy budeme stěhovat.

A teď to nejdůležitější, milí farníci: V neděli 5. března 2006 bude při všech bohoslužbách opět ona oblíbená **mimořádná sbírka na opravy kostela**. Protože vbrzku dojde na placení závěrečných faktur a protože úvěr už máme vyčerpán v plné výši 2 milionů korun, musím vás všechny poprosit o maximální štědrost při této sbírce. Bylo by nefér, kdybychom

zůstali komukoliv dlužní za práci, kterou pro nás udělal.

Závěrečné vyúčtování všech nákladů přineseme v příštím čísle Tomáška!

Petr Vrbacký

Z farní charity

Tříkrálová sbírka

I když už za pár dní vstoupíme do postní doby, chceme vám dát některé informace o Tříkrálové sbírce. V prosincovém čísle Tomáška (č. 4) jsme vás vyzvali, abyste, pokud budete chtít přispět na tuto sbírku prostřednictvím farní charity, vložili darované peníze do naší charitní pokladničky. Vaše adresné i anonymní dary vložené mezi 3. a 16. lednem činily celkem 3 777 Kč a byly odevzdány 16. ledna paní Cyprové na Oblastní charitě. Ta je přidala k částce, kterou vykoledovali koledníci od sv. Tomáše. Celkový výtěžek z naší farnosti byl 22 723,50 Kč. Celkově se vybralo na území spadající pod Oblastní charitu Brno 1 276 534,50 Kč.

VYUŽITÍ ZÍSKANÝCH PROSTŘEDKŮ

- Domov sv. Anežky – dům s pečovatelskou službou
- Domov sv. Markéty pro matky s dětmi v tísni
- Effeta – stacionář pro lidi s mentálním postižením a artismem
- Chráněné bydlení sv. Michaela
- Domov pokojného stáří Kamenná
- Dobrovolnické centrum při OCH Brno

- Denní a přechodný pobyt
- Denní centrum pro lidi bez domova a krátkodobé azylové ubytování
- Humanitární pomoc krajanům na Ukrajině
- Farní charity při jejich dobrovolné činnosti

BRNĚNSKÁ DIECÉZE

Oblast	Výnos*
Blansko	854 257,50
Brno-město	1 276 534,50
Brno-venkov	2 265 030,00
Břeclav	1 280 806,00
Hodonín	1 714 462,50
Jihlava	753 984,00
Třebíč	1 177 201,00
Znojmo	965 439,00
Ždár n/S.	1 578 645,00
Celkem	11 866 359,50

CELKOVÉ VÝSLEDKY

Závěrem přinášíme orientační výsledky Tříkrálové sbírky, jak nám údaje poskytl Oblastní charita.

Charita**	Kasičky	Výnos*
Brno	2 717	11 866 359,50
Č. Budějovice	725	2 012 009,00
Hr. Králové	1 825	7 036 361,50
Litoměřice	276	768 445,00
Olomouc	3 857	15 952 834,50
Ostr.-opavská	1 915	9 299 884,50
Plzeň	753	2 536 475,79
Praha	1 083	2 909 963,27
Celkem	13 151	52 382 333,06

* Jedná se o předběžné částky uvedené v Kč

** Diecézní nebo arcidiecézní charita

Velké díky všem, kdo se na Tříkrálové sbírce podíleli – jak koledníkům, tak dárčům.

Do následující postní doby vám vyprošujeme milost pochopení velké Kristovy lásky a milosrdenství, které se zjevily v Jeho výkupné oběti na kříži.

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

„At'nikdo nehledá osobní prospěch, ale prospěch druhého.“

1Kor 10,24

Ve všech dobách se lidé báli smrti. Je to stejné i v dnešní době. Lidé vždy dělali všechno, aby ji ze světa co nejvíce vzdálili. I když jsou veliké pokroky v lékařské vědě a i když se podařilo některé nemoci, které hubily veliké množství lidí, ze společnosti lidí odstranit a zmírnit mnohé průvodní stavy, skutečnost, že lidský život je časově omezený, zde stále zůstává a my se s ní musíme umět vyrovnat. Nikdo neví, kdy, kde a za jakých okolností jeho život skončí, a proto musí být každý stále připravený.

S přibývajícím věkem je spojeno ubývání tělesných i duševních sil, menší pohyblivost, zapomnětlivost, větší závislost na druhých lidech. Kdo se na sebe i na lidi kolem sebe dívá kriticky, uvědomuje si změny, které probíhají v jeho osobě i v osobách druhých lidí. Všechno, co pozorujeme na druhých lidech, je nám jasné a jsme si vědomi toho, že je to

přirozené a že se s tím člověk musí umět vyrovnat, ale když se totéž objeví na našem organismu, zdá se nám to nepochopitelné a máme dojem, že se nám děje křivda. Nejsme ochotní situaci přijmout a vyrovnat se s ní.

Když si jsme vědomi toho, jak velké potíže s vyrovnáním se s nemocí máme my sami, vede nás to k tomu, abychom měli pochopení pro druhé lidi a snažili se jim usnadnit všechno, co je v jejich životě těžké. Často hodně pomůže vlídné slovo, ochota poskytnout pomoc, úsměv a trpělivost při opakujících se vzpomínkách. Musíme za všech okolností respektovat lidskou důstojnost každého člověka a mít pochopení pro všechno, co právě prožívá. Nám se mohou zdát jeho problémy malicherné, ale pro něj jsou to skutečnosti, na kterých mu záleží a které pro něj mají velkou hodnotu. Snad největší psychickou pomoc člověk potřebuje když je vytržen z prostředí, které dokonale znal, kde byl ve styku s lidmi, kteří pro něj měli pochopení, snažili se mu ve všem vyhovět a usnadnit všechno, co prožíval. Nové prostředí, ve kterém je, je pro něj cizí, neumí se v něm orientovat, neví, co může čekat od lidí, kteří jsou kolem něj, neví, co ho čeká za krátkou dobu, neví, o co může požádat, na co má oprávněný nárok. Každá pomoc, kterou mu někdo poskytne, má pro něj velikou hodnotu a je za ni skutečně vděčný, i když neumí svoji vděčnost projevit slovy.

Když budeme mít pochopení pro nemocné lidi, budeme se snažit ulehčit jim to, co je pro ně těžké, nebudeme zdůrazňovat, že nás jejich požadavky obtěžují,

prospějeme tím sami sobě, protože se budeme vychovávat k trpělivosti, pokoře a lásce k bližním, ale současně budeme plnit přikázání lásky k lidem. O tomto přikázání víme, že na jeho plnění záleží hodnota našeho duchovního života.

Když budeme mít snahu využívat příležitosti k usnadňování života lidí kolem nás, bude se nám to s Boží pomocí dařit a náš život bude mít trvalou hodnotu.

o. J. Šik

Sv. Tomáš v Brně

Historie kostela

V roce 1645 obsadila švédská armáda vedená generálem Leonardem Torstenso-nem město Brno se záměrem dobýt je a táhnout na Vídeň. Velitelem města jmenoval 15. 3. 1645 rakouský císař důstojníka Ludvíka Raduita de Souches.

Celé město se pod jeho vedením ujalo příprav na obranu. Kostel sv. Tomáše i s klášteřem se nacházely ve vysunutém bastillionu.

Úporné obléhání přesily trvalo celých 16 týdnů.

Hrdinná obrana Brna naplňovala údivem celou tehdejší Evropu. Město bránili svorně Češi, Moravané, Slezané, Němci, Francouzi i Vlaši.

Svatotomášský komplex byl nejzranitelnějším místem obrany. Jak se však ukazovalo stále zřetelněji, byl současně místem nejsilnějším. Nepřetržité modlitby

Brňanů u ikony Matky Boží, povzbuzovaných vytrvale jezuitou Martinem Středou, a úcta k této Divotvůrkyni dodávala obráncům naději na vítězství, kterého pak bylo dosaženo dne 15. 8. 1645, v den jejího svátku.

Brno bylo zachráněno a uchráněna tak byla i Vídeň. O rok později se podobná situace s pozoruhodnou záchranou opakovala v Polsku u Čenstochové.

Kde však začala historie tohoto posvátného místa, na kterém se nacházíme?

Podnět k vybudování kostela Zvěstování Panny Marie a sv. Tomáše dal 22. 2. 1350 moravský markrabě Jan Jindřich z rodu Lucemburků, bratr císaře a českého krále Karla IV.

Kostel byl zamýšlen jako pohřebiště moravských markrabat. Presbytář stavěný pražskou parléřskou hutí byl vysvěcen olomouckým biskupem Janem Očkem z Vlašimi 13. 3. 1356. Při této příležitosti císař Karel IV. daroval kostelu byzantskou ikonu Panny Marie z královského pokladu. Umístěna byla do zvláštní kaple.

Roku 1397 byla stavba kostela dokončena syny Jana Jindřicha Joštem a Prokopem. Ti darovali kostelu r. 1393 zvon Panny Marie vážící 130 q, ulitý vídeňským zvonářem Janem Eystettem. Zvon visí na jižní věži dodnes.

Současně s kostelem byl založen a budován klášter augustiniánů-eremitů, který byl postupně rozšiřován.

Celý architektonický komplex velmi utrpěl v 15. stol. za husitských válek a v 17. stol. za války třicetileté. Obnovou

byl r. 1661 pověřen stavitel Jan Křtitel Erna. Z této doby pocházejí také sochy na průčelí kostela (zcela nahoře Zvěstování Panny Marie, nad portálem sv. Tomáš a v řadě nad vchodem svatí Augustin, Monika, Tomáš z Villanovy a Mikuláš z Tolentina).

Do dnešní barokizované podoby byl kostel přestavěn brněnským stavitelem Mořicem Grimmem v letech 1702–1752. Grimm dal také konečnou podobu třem kaplím přiléhajícím k severní straně presbytáře: kaple zemřelých, Mariánská a kaple sv. Kříže.

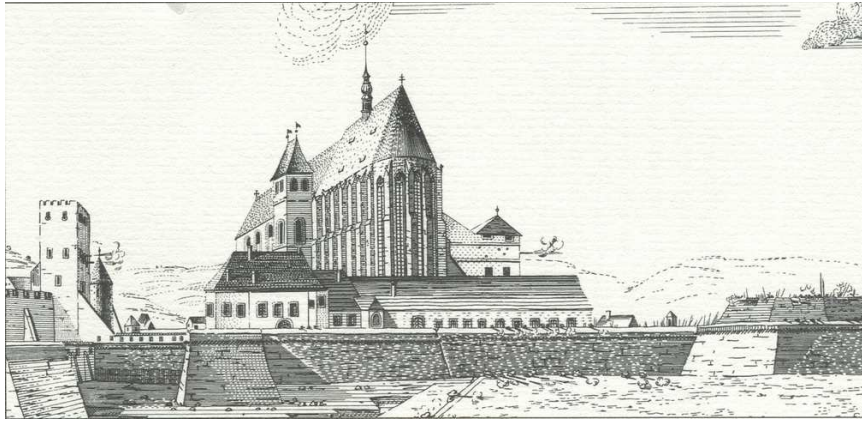
Všechny tyto prostory vyzdobil freskami r. 1735 Jan Jiří Etgens a štukami Jan Jiří Schauberger. V Mariánské kapli byl instalován velkolepý stříbrný oltář a na něm byla 10. 5. 1736 za osmidenních slavností z vděčnosti za všechna dobrodiní korunována zmíněná ikona „černé“ Madony svatotomské, nazývané Thaumaturga (Divotvůrkyně).

Přes všechnen historický i kulturní význam byl kostel i klášter výnosem císaře Josefa II. z 15. 3. 1783 zrušen.

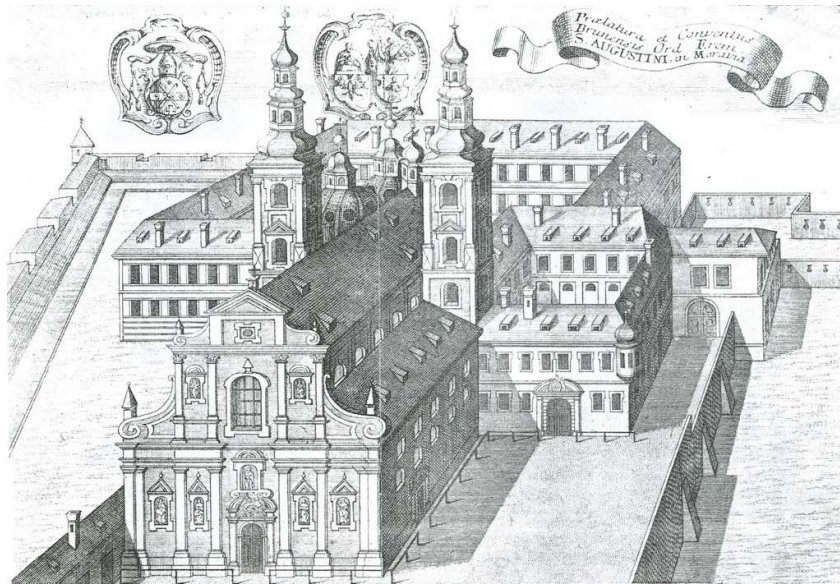
Augustiniánští řeholníci se přestěhovali do vyklizeného kláštera cisterciáček na Starém Brně. Tam přenesli také stříbrný oltář s votivní mariánskou ikonou. Kaple byly zrušeny. Historie se na čas odmlčela.

Život při kostele však neutichl, dne 1. 9. 1784 při něm byla zřízena nová farnost, která žije dodnes.

Petr Vrbacký

Kostel sv. Tomáše během švédského obléhání Brna r. 1645

Kostel sv. Tomáše v 18. století

Kostel sv. Tomáše v současnosti

Setkání redaktorů farních časopisů na Petrově

Druhá únorová sobota jiskřící čerstvě napadaným sněhem na již omšelejší sněhovou pokrývku, se stala pro redaktory (a dopisovatele) farních časopisů dnem slavnostním a veskrze příjemným, a to vše ve skvělé režii paní Martiny Jandlové z brněnského biskupství – patří jí naše poděkování.

Setkání započalo mší svatou celebrou otcem biskupem Vojtěchem Cikrlem, který hned v úvodu vyzval všechny přítomné redaktory, aby se zřekli hříchu touhy po vyniknutí, oslnění, zviditelnění se a naopak vnímali svou činnost s pokorou jako službu svým bližním (i když nelehkou a sem tam nějaké ty kladné odezvy potřebující). Otec biskup též zdůraznil, jaké je poslání redaktorů: „Máte možnost, abyste naplnili touhu lidí po Kristu.“ Farní časopis může všechny ve farnosti spojovat v jednu rodinu. Po mši sv. došlo na poděkování dlouholetým redaktorům, které začalo humorným úvodem: „V první řadě chci poděkovat těm v první řadě, v druhé řadě těm v druhé řadě . . . a nakonec panu varhaníkovi.“ Poté otec biskup předal diplomy všem dlouhodobým tvůrcům a nakonec každý účastník obdržel jeho knihu *Vy jste sůl země a světlo světa* (brzy bude k zapůjčení ve farní knihovně). Obálku knihy zdobí fotografie slunce vycházejícího nad Petrovem (nad katedrálou) – tedy

doba, kdy se za vás biskup modlí – jak bylo řečeno.

Dalším bodem programu byla prohlídka klenotnice a následovala vyhlídka z věže, velmi rychlá, neboť bylo větrno. Třetí nabídkou se stala možnost zhlédnutí krypty a poté již beseda v sále „na dvojce“ s příjemným občerstvením a neméně příjemnými hosty. Byli jimi tiskový mluvčí biskupské konference Mgr. Martin Horálek, ředitel radia Proglas P. Martin Holík – oba zmínění Martinové obklopovali paní Martinu Jandlovou, takže byli doslova v „martinské přesile“, dalšími hosty byla Kateřina Rožová a paní Garulová, obě jsou spolupracovnice Mgr. Horálka. Z Prahy se dostavil redaktor Katolického týdeníku Jiří Macháně.

Jako první o své práci vyprávěl Mgr. Martin Horálek. Tiskové středisko, jak uvedl, tvoří tři lidé a tři počítače. Neopomněl nám také vysvětlit svou funkci slovy ostravsko-opavského biskupa: „Martine, ty seš vlastně takovej náš kecal.“ Posláním tiskového střediska je stavět mosty mezi oběma břehy – církví i sekularizovaným světem. Nutná je velmi dobrá znalost obou břehů, aby se most neutrhł ani z jedné ani z druhé strany. Tiskové středisko zásadně nespolupracuje s novinami typu Blesk, neboť je nutné mít určité hranice, za něž nelze zacházet. Při spolupráci se seriózními novinami závisí asi 75 % úspěchu spolupráce na dobrých osobních vztazích s novináři a je nutné je nezahlcovat nadměrou informací, ale předkládat jim jen to nejpodstatnější. Jinak si mohou denní informace najít na adrese www.cirkev.cz.

Mgr. Horálek vřele doporučil zavítat na tuto adresu před Velikonocemi, kdy budou články jistě přínosné.

Tiskové středisko nepořádá mnoho tiskovek, jelikož novináře v poslední době zajímají povětšinou jen zprávy bulvárního charakteru a velkým nešvarem je jejich neznalost církevní problematiky spojená s nezájmem upřesnit si různé pojmy. K tomu zazněla poznámka paní Garulové, že pro některé novináře jsou holinky jako hodinky – obojí se natahuje.

Paní Jandlová se též připojila se svou zkušeností, že občas nestačí žasnout, co vše jí v novinách vkládají do úst, protože novináři si její vysvětlení napíší tak, jak je oni pochopili beze snahy poznat skutečný stav věcí.

Jako další se ujal slova P. Martin Holík a velmi fundovaně nám vysvětloval problematiku digitálního vysílání. Příjemnou zprávou bylo sdělení, že od pátku 10. února má rada pro televizní vysílání volnějši ruce v udělování televizních licencí a lze reálně počítat se započítáním vysílání televize NOE snad od 10. dubna, případně později. Televizi NOE nám představil jako hlas opomíjeným, přátelství osamělým, příležitost začínajícím, prostor hledajícím.

Nakonec došlo i na redaktora KT Jiřího Macháně. Seznámil nás s velikostí redakce, která v počtu 12 lidí a jeden šéf vytváří náklad 52 000 ks KT. Nezatajil, že většina čtenářů KT se vyskytuje na Moravě. Čas velmi rychle ubíhal a v závěru nás paní Jandlová potěšila sdělením, že se na všechny farní věstníky, které jí chodí, velice těší, čte si je hned po

ránu a má pak veselejší den. Zajímavá byla informace o díle afrických misionářek provozujících restauraci Živá voda pod Petřovem (všichni jste srdečně zváni). Úplně na závěr přišla zmínka o knize chystané k výročí diecéze, která slibuje hezké čtení, jež nás má dát jako velkou diecézní rodinu dohromady.

Tím oficiální setkání skončilo, aby ti ze vzdálenějších míst stihli svůj vlak či autobus, ostatní své další povinnosti, pro zájemce zbyl ještě prostor popovídat si soukromě s hosty nebo ostatními redaktory. Celé setkání bylo veskrze milé, příjemné a obohacující, nezbyvá než zalitovat, že se koná jen jednou za dva roky.

Jarka Cýrusová

Povídka

Sněhové mraky přináší další bílou nádivku. Vesnička Jívoví je poeticky zavátá skoro až po střechy. Místní obyvatelé však už dávno ztratili smysl pro poezii.

Jirka div neskřípe zuby, když vyjde ze školy. Ráno prohazoval cestu k chalupě a teď je tu skoro 20 cm nového sněhu. Do očí mu padne nově vyrostlý sněhulák. Krásy moc nepobral. Spíš naopak. Větvičky tvořící pusu se nějak nepovedly a sněhulák se divně šklebí. Ten pořouchlý úsměv je poslední kapka. Jirka kope do sněhuláka, urazí mu hlavu a vztekle po ní dupe. Když sněhuláka rozšlapal na kaši, trochu se mu ulevilo, ale opravdu jen

trochu. Doma ho čeká lopata a nejmíň půlhodina tvrdé práce. Jirka se šourá domů, když za sebou uslyší pisklavý hlásek: „Jé, náš sněhulák!“ Dvě malé postavičky přibíhají a smutně se dívají na tu zkázu. Jirka jen pohodí hlavou a přidá do kroku. Za chvíli už se potí u lopaty, odhazuje sních jako stroj. Zahání tím vzpomínku na smutek těch dvou malých kluků. To jsi fakt nemusel, hryže ho svědomí, sněhulák za nic nemohl, sněhu nebylo. Ale jak to napravit? Ti mrňousové si určitě postaví nového. Třeba bych jim mohl pomoci! Jirka šupne lopatu do kůlny a utíká zpátky ke škole. Už zdálky vidí dva malé kluky a jednu velikou kouli. Přiběhne k nim a ptá se: „Můžu vám pomoci?“ Dva páry očí se na něj překvapeně podívají. „Ne, ne, my si ho chceme postavit sami. Měli jsme už jednoho, strááášně krásnýho.“ Jirkovi se mihne hlavou větvičkový úsměv. Hned ho však zalije vlna malomyslnosti. Tak už to nemůže napravit! Třeba by se měl těm klukům přiznat, ale pomůže tím něčemu? Nepatří to spíš do zpovědnice? Smutně se courá domů. Jak jen to vynahradí? Bere lopatu a pouští se do práce. Dává si záležet, cestička je širší než obvykle. Už nikdy nebudu nadávat na sních, myslí si. Vždyť je tu pro děti. Proházím cestičku Mařence do její pohádkové zahrady – to je místečko, kde si sestřička nejraději hraje. Jirka krouží cestičky mezi keři pěkně do oblouků a docela ho to baví. Ať se těm klukům nový sněhulák povede, bleskne mu hlavou. Bylo by škoda, kdyby se neusmíval.

Marie Veselá

Bystré hlavy

Milé bystré hlavy,

tak už ve středu nám začne doba postní, během které probíhají v kostele křížové cesty. Také jistě víte, že zastavení křížové cesty je celkem 14. Myslíte, že byste je dokázali vyjmenovat, jak jdou po sobě z paměti? Nebojte se, nic takového po vás nechci. Jsou tady všechna vyjmenována a stačí, abyste je dali do správného pořadí. Tak seřadíte správně písmenka, která jsou u každého zastavení uvedena, a ty vám dají dnešní tajenku. A co v ní najdete? Je tam napsáno, podle jakého pravidla se stanovuje, kdy budou Velikonoce – tedy Boží hod velikonoční je neděle po prvním . . . (viz tajenka).

Katka Scampi Keprtová

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

1.	Ježíš odsouzen
R	Ježíš potkává svou matku
Ú	Ježíš potkává plačící ženy
N	Šimon z Kyrény pomáhá nést Ježíši kříž
L	Ježíš svlečen ze šatu
U	Ježíš sňat z kříže
A	Ježíš poprvé padá pod křížem
K	Ježíš umírá na kříži
M	Ježíš podruhé padá pod křížem
Ň	Ježíš přibit na kříž
J	Ježíš bere na sebe kříž
P	Ježíš potřetí padá pod křížem
Í	Veronika podává Ježíši roušku
14.	Ježíšovo tělo uloženo do hrobu

Koncert konaný u příležitosti 650. výročí posvěcení kostela sv. Tomáše v Brně

Koncert se uskuteční v předvečer výročí posvěcení, v neděli 12. března 2006 v 17 hodin v kostele svatého Tomáše v Brně.

Program je zaměřen mariánsky a střídají se v něm čtení s vokálními a instrumentálními díly renesance a baroka.

PROGRAM

J. S. Bach – *Preludium G dur*

Čtení: Anonym, Anglie, 15. století – *Zpívám o Panně*

T. L. da Victoria – *Ave Maria*

Čtení: J. Twardowski – *Tak lidská*

J. S. z Lerchenfelsu – *Magnificat*

Čtení: B. Rynek – *Příběh o zvěstování Panně Marii*

T. L. da Victoria – *Me timeas Maria*

Čtení: *Dopis konšelů města Brna o skutcích Martina Středy olomouckému biskupovi (text autentického dokumentu)*

J. J. Fux – *Ave Regina Coelorum*

Čtení: *Slavnost korunovace Panny Marie Svatotomské, část I. (reprodukce události podle knihy Petra Zelinky Panna Maria Svatotomská)*

C. Moniverdi – *Litanie della BMV*

Čtení: *Slavnost korunovace Panny Marie Svatotomské, část I. (reprodukce události podle knihy Petra Zelinky Panna Maria Svatotomská)*

O. di Lasso – *Salve Regina Misericordiae*

ÚČINKUJÍ

Radovan Lukavský – čtení

Smíšené komorní sbory *Sol et Sedes a Ensemble Porta Musicae* za řízení Pavla Vacka – zpěvy

Jaroslav Vacek – varhany

Simona Holubcová – theorba

Oslavy 650. výročí posvěcení kostela sv. Tomáše v Brně

PÁTEK 10. BŘEZNA 2006

- *17.00 hodin* – křížová cesta se vzpomínkou na všechny, kdo v minulosti přinesli oběti za záchranu a budování kostela
- *17.30 hodin* – mše svatá s tématickým kázáním: „Historický význam kostelů“, *celebruje* P. PhDr. ThLic. František Holeček OM
- *18.30 hodin* – přednáška na téma: „Švédské obléhání Brna v souvislosti s kostelem sv. Tomáše“, *přednáší* P. PhDr. ThLic. František Holeček OM

SOBOTA 11. BŘEZNA 2006

- *17.30 hodin* – latinská mše svatá s tématickým kázáním: „Umělecký a liturgický význam kostelů“, *celebruje* R. D. PhDr. Karel Cikrle, *zpívá* Svatomichalská gregoriánská schola, *řídí* Josef Gerbrich

NEDELE 12. BŘEZNA 2006

- *9.00 hodin* – farní mše svatá s tématickým kázáním: „Teologický a duchovní význam kostelů“, *celebruje* R. D. Dr. Vojtěch Eliáš, proděkan KTF UK Praha, *zpívá* Svatotomská chorální schola, *řídí* Ludvík Kolek
- *17.00 hodin* – večer duchovní mariánské poezie a hudby, *recituje* Radovan Lukavský, *účinkují* soubory „Ensemble Porta Musicae“ a „Sol et Sedes“

PONDĚLÍ 13. BŘEZNA 2006

- *8.00–16.00 hodin* – celodenní eucharistická adorace
- *17.30 hodin* – pontifikální mše svatá, *celebruje* Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle, biskup brněnský, *zpívá* chrámový sbor Jolly Singers (Zdeněk Fibich: „Missa brevis“), *řídí* Petr Veselý